

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci žalobce **T. S.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru životního prostředí a zemědělství, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2004, č. j. ŽPZ/704/04/We,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 1. 2005 se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného.

Shora uvedené podání žalobce nebylo možné projednat, protože postrádalo zákonem stanovené náležitosti, a to den doručení napadeného rozhodnutí nebo jiného oznámení žalobci, označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, označení žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a uvedení návrhu výroku rozsudku.

Nejvyšší správní soud proto vyzval žalobce usnesením ze dne 2. 2. 2005, č. j. Na 32/2005 - 3, k odstranění vad jeho podání tak, aby obsahovalo veškeré zákonem stanovené náležitosti, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Žalobce byl současně poučen tak, že nebude-li výzvě soudu ve stanovené lhůtě vyhověno, soud řízení o jeho podání odmítne.

Na shora uvedenou výzvu, kterou obdržel dne 11. 2. 2005, však žalobce žádným způsobem nereagoval.

Řízení v dané věci je ovládáno dispoziční zásadou (§ 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.), přezkumná činnost soudu se tak může pohybovat pouze v intencích tvrzení uvedených v žalobě. Jestliže tedy z obsahu podané žaloby, i přes výzvu a poučení soudu, není zjištělné zejména označení žalobních bodů, označení důkazů, které žalobce navrhuje provést, a návrh výroku rozsudku, tak jde o takové vady podání, které nepochybně brání meritornímu vyřízení věci. Soud totiž v daném řízení není povinen, ale ani oprávněn, dovozovat za žalobce rozhodující skutečnosti, důkazy ani návrh výroku rozsudku.

S ohledem na shora uvedené okolnosti soudu nezbylo, než podanou žalobu usnesením odmítnout dle § 37 odst. 5, věty druhé, s. ř. s., dle kterého nebude-li podání doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu